



RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 64.348/1
van 30 oktober 2018

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap ‘zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom
14. Mai 2009 über die Jugendhilfe und den Jugendschutz’

Op 1 oktober 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezin, Gezondheid en Sociale Aangelegenheden van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom 14. Mai 2009 über die Jugendhilfe und den Jugendschutz’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 25 oktober 2018. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Katrien DIDDEN, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 30 oktober 2018.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt ertoe uitvoering te geven aan de artikelen 33.1. en 33.2. van het decreet van 19 mei 2008 ‘over de Jeugdbijstand en houdende omzetting van maatregelen inzake jeugdbescherming’.

Hiertoe voegt het ontwerp twee nieuwe artikelen 46.1. en 48.1. in in hoofdstuk VIII (Financiële bepalingen) van het besluit van de Regering van 14 mei 2009 ‘inzake jeugdbijstand en jeugdbescherming’, die voorzien in een financiële tegemoetkoming voor jongeren die geplaatst zijn in een instelling of een pleeggezin, alsook voor de biologische ouders van deze jongeren (artikel 7 en artikel 10 van het ontwerp).

Daarnaast strekt het ontwerp tot het invoeren van een definitie van “departement” (artikel 1) ter vervanging van de definitie van “afdeling” in het besluit van de Regering van 14 mei 2009. Ook alle verwijzingen in de tekst van het besluit van de Regering van 14 mei 2009 naar de term “de afdeling” worden vervangen door “het departement”.

3. De ontworpen regeling ontleent rechtsgrond aan de artikelen 33.1 en 33.2 van het decreet van 19 mei 2008, waarvan melding wordt gemaakt in het eerste lid van de aanhef.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 7

4.1. Het ontworpen artikel 46.1, § 1, derde lid, van het besluit van de Regering van 14 mei 2009 sluit de jongere die bijslagtrekkende is overeenkomstig de overgangsregeling van artikel 116 van het decreet van 23 april 2018 ‘betreffende de gezinsbijslagen’, uit van het recht op de financiële tegemoetkoming.

4.2. Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is een verschil in behandeling slechts verenigbaar met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, wanneer dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het

gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.¹

4.3. Gevraagd om een verantwoording dienaangaande, antwoordde de gemachtigde:

“Artikel 46.1, §1, Absatz 3 wurde aufgrund der Übergangsbestimmungen des Dekrets über die Familienleistungen (Art. 116), die pro Empfänger den Betrag festhält, den er vor der Einführung des neuen Systems erhielt, eingeführt.

Im alten System, bei einer Unterbringung in eine stationäre Jugendhilfeeinrichtung, sah die föderale Gesetzgebung (Koordinierte Gesetze vom 19. Dezember 1939 über die Familienbeihilfen für Lohnempfänger, Art. 70) vor, dass 2/3 des Kindergeldes an die unterbringende Behörde gezahlt wird. Das verbleibende 1/3 des Kindergeldes bei einer Unterbringung in einer stationären Jugendhilfeeinrichtung wird:

- an die Eltern gezahlt, wenn sie noch über genügend Ressourcen verfügen, das Kind oder den Jugendlichen regelmäßig bei sich zuhause aufzunehmen, oder
- zugunsten des Jugendlichen auf ein für diesen eingerichtetes Sperrkonto eingezahlt, wenn nur punktuell oder kein Kontakt zu den Eltern besteht.

Wenn das untergebrachte Kind aufgrund der Übergangsbestimmungen des Dekrets über die Familienleistungen (Art. 116) nach Dezember 2018 weiterhin Empfänger des 1/3 Kindergeldes bleibt, hat es während dieser Zeit kein Anrecht auf die finanzielle Unterstützung, da es sonst einen ungerechtfertigten Unterschied zwischen Kindern gibt, die das 1/3 erhalten und denen, die es aufgrund der neuen Regelung nicht bekommen. Sobald das Kind gemäß der Übergangsbestimmung kein Anrecht mehr auf das 1/3 Kindergeld hat, kann ihm die finanzielle Unterstützung gewährt werden”.

4.4. Er dient te worden te worden opgemerkt dat op grond van deze verantwoording het gemaakte onderscheid niet onredelijk lijkt.

4.5. Gevraagd of jongeren die zelf bijslagtrekkende worden op basis van de nieuwe regeling (artikel 28, §3 van het decreet van 23 april 2018) ook uitgesloten worden van de financiële tegemoetkoming, antwoordt de gemachtigde:

“Artikel 28,§3 des Dekrets über die Familienleistungen sieht vor, dass ein Kind in gewissen Fällen selbst als Empfänger gilt. Ist das untergebrachte Kind gemäß der neuen Regelung selbst Empfänger, so müsste Artikel 46.1, §1, Absatz 3 des Erlasses ebenfalls Anwendung finden”.

Dit blijkt niet uit de tekst van de ontworpen bepaling. Het verdient bijgevolg aanbeveling de tekst dienovereenkomstig aan te passen.

5. Het ontworpen artikel 46.1, § 2, vijfde lid, 2°, van het besluit van de Regering van 14 mei 2009 is onduidelijk. Wellicht wordt hier bedoeld “als de biologische ouders bijslagtrekkenden van de kinderbijslag zijn overeenkomstig artikel 28, § 2, van het decreet van

¹ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv.: GwH 17 juli 2014, nr. 107/2014, B.12; GwH 25 september 2014, nr. 141/2014, B.4.1; GwH 30 april 2015, nr. 50/2015, B.16; GwH 18 juni 2015, nr. 91/2015, B.5.1; GwH 16 juli 2015, nr. 104/2015, B.6; GwH 16 juni 2016, nr. 94/2016, B.3.

23 april 2018 betreffende de gezinsbijslagen”. Als dit de draagwijdte van de ontworpen bepaling zou zijn dient in voorkomend geval de tekst dienovereenkomstig te worden aangepast.

Artikel 10

6. De gebruikte formulering, waarbij het ontworpen artikel 46.1 *mutatis mutandis* van toepassing wordt verklaard op het pleegouderschap, creëert onduidelijkheid en rechtsonzekerheid. Het verdient aanbeveling de regeling ook in het kader van het pleegouderschap volledig uit te schrijven.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME